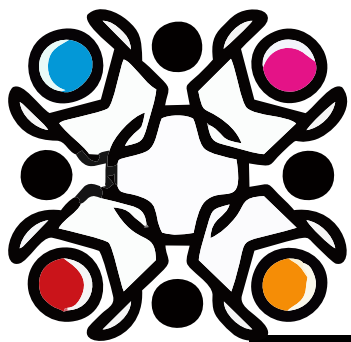

Красиво ВЕТРИНО

● Брой 41 ● 16 стр. ● формат А3 ● цена: 0 лева ● 03.05.2023 г.

ЖАЖДА ЗА
ВЛАСТ

страница 1,4

Село Неофит Рилски
става средище за тър-
сещите как да правят
природно земеделие

страница 8

Искрата, която
запалва сърцата на
малки и големи

страница 9,10

Библиотека:
„ЦЕНАТА НА
ВЯТЪРА“

страница 16

ЧЕЛЕН УДАР С ИСТИНАТА ЗА ПЕРКИТЕ

„Цената на вятъра – за ветрогенераторите, животните и хората“ е графичен роман в картини, който разказва истински истории от живота на хората в близост до ветрогенератори във Франция. Формата е избрана неслучайно – идеята е посланието да достигне с лекота до всеки, който разгръща страниците му. Романът дава отлична представа за това какво очаква българите с разгръщането на амбициозните зелени планове за строеж на вятърни паркове.

продължава на стр. 2

● АКТУАЛНО

ЖАЖДА ЗА ВЛАСТ

С приближаването на местните избори ще ставаме свидетели на все повече потресаващи моменти, при които жадни за власт и пари хора ще се мъчат да изсипят откровени лъжи само и само да спечелят няколко гласа повече. В община Ветрино има един образ, който е подобен на образа на Ефиалт от историята за тристата спартанци. Той се нарича Милен Георгиев и е в политическия живот на общината вече над 10 години. През този период е успял да бъде кмет на село Доброплодно и да участва в Общинския съвет няколко пъти.

продължава на страница 4

ЧЕЛЕН УДАР СИСТИНАТА ЗА ПЕРКИТЕ

„Цената на вятъра – за ветрогенераторите, животните и хората“ е графичен роман в картини, който разказва истински истории от живота на хората в близост до ветрогенератори във Франция. Формата е избрана неслучайно – идеята е посланието да достигне с лекота до всеки, който разгръща страниците му. Романът дава отлична представа за това какво очаква българите с разгръщането на амбициозните зелени планове за строеж на вятърни паркове.

Пиарката на Добротич уинд в опит да влезе на пресконференцията или да вземе какво може да откачи ...

Ние, от сдружение „Човек-Природа-Живот“, се свързахме с авторката и я поканихме да ни разкаже за своите проучвания, а романът вече е издаден на български език. От 24 до 28 април в България гостува френската писателка и журналист, специализирала екология, Сиу Берже – автор на книгата „Цената на вятъра“, която разказа пред българската публика и медии за своите проучвания и изводи. С нея пристигна и секретарят на френската Федерация за устойчива околна среда – Жан-Луи Ремуит, инженер, който подробно обясни в колко много направления са опасни ветрогенераторите. Дойдоха и семейство Льо Бешек – френски фермери, фалирали заради съжителството си с вятърните турбини и заплашвани от инвеститорите да мълчат за това. Тяхната история, както и тази на много други във Франция, е покъртителна... Тези хора свидетелстваха лично за това, че

**ЕДРИЯТ МЕЖДУНАРОДЕН БИЗНЕС ИЗОБЩО
НЕ СЕ ИНТЕРЕСУВА
ОТ ПРОБЛЕМИТЕ И ЗДРАВЕТО НА ХОРАТА,
ЖИВОТНИТЕ, ПРИРОДАТА –
ЕДРИЯТ ЧАСТЕН КАПИТАЛ СЕ ИНТЕРЕСУВА ЕДИНСТВЕ-
НО ОТ ПЕЧАЛБАТА
И НЯМА НИКАКВИ СКРУПУЛИ ДА СИ Я НАБАВИ!**

Той си пазарува политиците, които да му осигурят всичко това. Французите вече имат този опит – към момента страната им е набучена с около 9000 перки и те са успивани по същия начин, със същите сладки приказки от инвеститорите, каквито чуваме и тук – как никъде по света няма проблеми с перките, колко е важно да се развиваме и да градим зелено бъдеще... Чрез техните свидетелства българите и по-специално жителите, земеделците, животновъдите на общините Ветрино и Вълчи дол, получиха потвърждение на своите опасения, че съдбата на тяхната земя и техния поминък, тяхното здраве и техният живот са заложници на частни чуждестранни корпоративни интереси.

Стана им кристално ясно, че техните управници в лицето на областния управител

на Варна, институцията РИОСВ – Варна, и кметът на община Вълчи дол заедно с неговите подкупни (или уплашени) общински съветници са продали интересите им на частния капитал. Няма друго обяснение за техните действия да подпомагат по всякакъв начин и да налагат силово изграждането на

**БРУТАЛЕН ЧАСТЕН ПРОЕКТ – ОГРОМЕН ВЯТЪРЕН ПАРК, НА
ЕДНО ОТ НАЙ-ИНТЕНЗИВНИТЕ МЕСТА НА ВИА ПОНТИКА, В
НЕПОСРЕДСТВЕНА БЛИЗОСТ ДО ТРИ ЗАЩИТЕНИ ЗОНИ ПО ДВЕ
ЕВРОПЕЙСКИ ДИРЕКТИВИ, СЪС СВЕТОВНО ЗАСТРАШЕНИ ВИ-
ДОВЕ – ПАРК С ПАРАМЕТРИ, ЗАСТРАШАВАЩИ НЕ САМО ЧО-
ВЕШКОТО ЗДРАВЕ, НО И ЗДРАВЕТО НА ЦЯЛАТА ЕКОСИСТЕМА,
В КОЯТО СЕ Е СЛУЧВАЛ И СЕ СЛУЧВА ЖИВОТЪТ НА ХОРАТА,
ОБЩНОСТТА И МЕСТНАТА ИКОНОМИКА ДО МОМЕНТА.**

Френската визита продължи четири дни и се състоя в София и Варна.
**ТОВА БЯХА ЧЕТИРИ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО НАСИТЕНИ ДНИ, В КОИТО
МНОГО НЕЩА СЕ СЛУЧИХА ЗА ПЪРВИ ПЪТ.**

За първи път в общественото пространство, в няколко национални телевизии, на висок и ясен глас се заговори за това, че зелената енергия има отровно зелени и опасни страни. За първи път се каза по телевизията, че вече има нова болест – синдром на вятърната турбина, и в национален ефир се изброиха конкретно потвърдените вече вредни въздействия на ветрогенераторите върху здравето на човека и здравето на селскостопанските животни, при които се влошават драстично качествата на месото и на млякото, уврежда се почвената микробиота и се убива почвеното плодородие. Това са инфразвук, вибрации, силови полета, опасност от негасими пожари и др. със зловещи последици... За първи път в национален ефир се посочиха конкретни факти за **безвъзвратното обезценяване на недвижимите имоти заради визуалното отравяне на пейзажа, което отнема на хората свободата да управляват собствеността и живота си.**

от срещата с хората от община Ветрино и Вълчи дол

Крум Савов live, тв Седем Осми

ТЕМА НА БРОЯ - продължава от страница 2

ЧЕЛЕН УДАР СИСТИННАТА ЗА ПЕРКИТЕ

продължава от стр. 2

За първи път се каза високо и ясно по телевизора, че близостта до ветрогенератори налага ограничения, които убиват местната икономика и стават причина за унищожаването на поминъка на хората, техния бизнес, като превръщат земята в негодна за живеене и водят до обезлюдяване. За първи път се каза официално и ясно на цялата българска публика, че „зелените“ ветрогенератори всъщност никак не са зелени – напротив, тяхното производство и транспорт имат твърде висок въглероден отпечатък, спорна икономическа ефективност, производството им изисква твърде много, скъпи и редки ресурси, имат твърде кратък експлоатационен живот и **НЕ МОГАТ ДА СЕ РЕЦИКЛИРАТ, което всъщност убива всичкото им зелено!** Те биват заравяни в земята, където отравят почвата и водите за столетия напред. За първи път се заговори по националните телевизии за лицемерното двуличие на управляващите, които, от една страна, твърдят, че прилагат строго екологично законодателство, а от друга – налагат силово проекти, които на практика съсипват екосистемата, не създават, а отнемат стойност от местната икономика и на практика източват пари чрез високата цена на „зеления“ ток, които напускат страната, съсипват стратегически национални ресурси като хора и плодородна земя, като ги обричат на бавна икономическа смърт, докато се опустошава България в името на „екологията“.

За първи път на тази тема се организира пресконференция в Българската телеграфна агенция, от която се информират всички български и чуждестранни медии за новините от България. На нея всички гости от Франция подробно разказаха и свидетелстваха от първо лице за своя опит и симптоми, проучвания и резултати, отношения и съдби. Гостите отговориха на въпроси на журналисти, вкл. от небезизвестния вестник „Капитал“, които преди няколко месеца напоително хулиха решението на местните жители от Ветрино да се противопоставят на вятърните турбини на собствената си земя. Дали отново ще застанат зад фирма, която иска да ни продава скъпия зелен ток, да изнася печалбите си в чужбина, а ние да осигурим ресурсите, а после да се „радваме“ на индустриалния боклук, защото бетонните фундаменти на вятърните чудовища също като перките от епоксидни смоли си остават векове веков заровени в земята, българската... На пресконференцията почти насила се опитаха да се намърдат пиарката на „Добротич уинд“ (CWP) Севдалина Йончева-Кумитски с двама мъже, които демонстрираха арогантност и всички тайно снимаха с телефоните си. Очакваме всичко... След като видяхме как се обсебват заседания на комисии и на Общински съвет, как се превзема община Вълчи дол отвътре от една частна фирма, за да обслужи собствения си бизнес интерес против волята на местните жители, нямаше как да допуснем хората на Катина Йорданова до нашата пресконференция. Все пак те взеха интервю „на крак“ със Сиу Берже и се сблъскаха с емоционалната Мари Льо Бешек, което скоро ще можете да гледате на видео.

Визитата на французите продължи и във Варна, където гостувахме на Радио Варна.

Пиарката на Добротич уинд в опит да влезе на пресконференцията или да вземе какво може да откачи...

Разбира се, кулминацията на престоя беше във Ветрино, на среща на живо с местните хора от двете общини, пряко засегнати от решенията за скандалния ветропарк. Местни жители питаха, бяха активни и заинтересовани. Сиу Берже и Жан-Луи Ремуит говориха за потвърдения от техните проучвания ефект на натрупване (в книгата е описан като ефект на коктейла). Това е наличието на електрически далекопроводи, клетъчни кули на мобилни оператори, кариери за добив на инертни материали и ветрогенератори с подземни свързващи кабели – според френския опит – зловещата комбинация от обстоятелства, които предизвикват натрупване на негативните ефекти от електромагнитните полета и блуждаещите токове. Това превръща почвата в един вид батерия и зарежда водата в скалните разломи, превръщайки живота в екокатастрофа. Нека местните хора се огледат и да преценят има ли такива дадености около тях, както и да имат предвид, че при чудовищните параметри на проектираните турбини (80 бр. x 8 MW x 270 м h) вредните въздействия се увеличават не с множител, а на степен.

По време на срещата във Ветрино стана ясно, че пострадали от перките и от Квебек, Канада, са се свързали с нашите гости. Общности от Германия, Франция, Нидерландия, Швеция и др. европейски страни се обединяват срещу ужаса на натрапенния ветрогенераторен ад и започват обща борба срещу алчността на едрия бизнес, който заедно с продажните политици действа срещу хората, природата и екосистемата, от която всички сме част. Съпротивата на европейците упорито отсъства от централните новини, но тя категорично съществува и набира скорост и енергия. На тоталната преса на едрия частен капитал има противодействие и надигащ се отговор от хора, човеци, които вече нямат какво да губят, когато се посегне на земята, водата, прехраната, здравето и живота им. Вече е безпощадно ясно къде минава разделителната линия. Нека и продажните местни управници проумеят, че и за тях няма да има спасение от всичко, което с действие или бездействие причиняват на събратята си, каквото и да им е обещано...

от срещата с хората от община Ветрино и Вълчи дол

от срещата с хората от община Ветрино и Вълчи дол

Книгата „Цената на вятъра – за ветрогенераторите, животните и хората“ можете да поръчате за себе си или за подарък на следните линкове:

<https://vazdigane.bg/Product/Details/81>

<https://academy.together.bg/Shop/Product/List>

Красимира Катинчарова
сдружение
„Човек-Природа-Живот“

● АКТУАЛНО

ЖАЖДА ЗА ВЛАСТ

продължава от стр. 1

За да опознаеш човека, е нужно да видиш неговите дела до този момент. Първото, което се набива на очи, е, че той е сменил всички възможни партии, което ни навежда на мисълта, че не защитава идеи, а търси възможност как да се добере до власт и пари. Второто, което ни прави впечатление, е, че няма нищо забележимо, което да е направил до момента в общината, въпреки че е имал такава възможност. И още нещо, което няма как да пренебрегнем – той е явен лобист за изграждането на перки в община Ветрино. Въпреки ясното недоволство на хората, свидетелство за което са активните им действия, Милен Георгиев казва, че мисли за общината и държи да има перки. През всичките години, когато съм в общината, не съм видял един проект, който е бил добър за развитието ѝ, да е подкрепен от него. Също така не съм видял един създаден проект от него, който да е бил добър за общината. Той използва недоволството на хората срещу някои действия, които не се случват идеално, за да вмени, че трябва да се случват по-добре. Всеки, който действа, знае, че невинаги действието води до отлични резултати. В повечето случаи е нужно да се коригира действието, докато се достигне до желанния резултат. Почти никога отличният резултат не се постига от първия път, но хората, които вършат работата, са постоянни, докато не го постигнат. Така се случва вече много години в община Ветрино. Кметът на общината д-р Димитър Димитров заедно с кметовете на селата и голяма част от общинските съветници успяват със системни действия да предизвикат огромна промяна. Промяна, която не се забелязва само от местните хора, а от цяла България. Общината е център на събития и туризъм. Цените на имотите се повишиха драстично, създадох се много услуги, подобри се средата за живеене, инвестира се в образование, озеленяват се все повече терени, изчиства се боклукът в повечето села и още куп други ползи, които правят живота на хората по-добър и възможностите в общината необятни. Важно е да се знае, че по време на ковид кризата община Ветрино беше

единствената жива община в България и процесът на изграждането ѝ не спираше, което създаваше възможности за хората, както и даваше надежда, че нещата ще се оправят. Общината се развива въпреки обстановката в България през последните две години, когато нямаме стабилно управление и общините не получиха никаква подкрепа от държавата и никакви разрешения да се прави каквото и да е. Това отново не се отрази на община Ветрино, всичко тук се развиваше все едно живеем в друг свят. Работата си вървеше и общината се подобряваше. Важно е да знаем, че в една бурна политическа среда, когато държавата мислеше повече за войната с Украйна, а не за собственото си население, да вземеш решение да направиш нещо, невинаги може да се съгласува с всички институции. Самите държавни органи искаха да се потисне населението, за да се създаде впечатление, че кметовете не вършат работа и страдащото население да избере други кметове на следващите местни избори.

Важно е да се знае, че през този период общинският кмет и „Исторически парк“ искаха да създадат транспортна линия за пътници, която да се движи по направление Провадия – Ветрино – Неофит Рилски – Варна, но получиха спънка от областния управител, който, предполагаме, координираше своите действия с Милен Георгиев. Имаше инвестиционно предложение от страна на фирма, близка до „Исторически парк“, да закупи училището в село Доброплодно и да го направи отново училище, както и център за преквалификация на хора, който щеше да донесе много работа и желание за наеми на къщи в това село. Всичко това беше стопирано отново от областния управител, като предполагаме, че се е случило отново след консултация с Милен Георгиев. Това са малка част от инициативите, които са спрени от този индивид и още по-важното е, че са спрени, без да са продължени от друг, което ощетява изключително много жителите на общината и на съответното село. Фактите са факти. Те са различни от празните приказки. Факт е, че е

имало желание и е факт, че неща, които са изключително полезни за общината, са спрени. Факт е, че въпреки тази нечовешка съпротива от страна на Милен Георгиев и тогавашните управляващи държавата, хората в община Ветрино не само че не са усетили кризата, а и са заживели много по-добре. Всичко това е благодарение на смелите решения на

управляващите общината, които не са гледали своето удобство, а са се борили за хората, които са ги избрали, дори с риск да бъдат наказани или очернени.

Благодарим им за тези техни действия и нека знаят, че сме с тях!

Борец за свобода

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

ИСТОРИЧЕСКИ ТИЙМБИЛДИНГ

Светът, изглежда, се връща към нормалното след пандемията, а със затоплянето на времето все повече компании избират Исторически парк като място, на което да проведат своето фирмено събитие. В тази статия ще ви разкажем за една компания, която реши да проведе своето мероприятие именно тук. През изминалата седмица над 140 служители от екипите на курорта „Св. св. Константин и Елена холдинг“ АД проведоха своя тимбилдинг. Всички знаем, че екипът е най-важният фактор за успешното развитие и добрите резултати на компанията. Именно затова традиционно преди началото на туристическия сезон, в името на отборния дух, най-старият морски курорт в България реши да организира оригинално и сплотяващо екипите събитие. Като наши партньори от холдинга знаят, че в Исторически парк по уникален начин е пресъздадена хилядолетната ни история. Паркът е извор на истории и случки, пазител на мъдростта, която различните култури, живели по

нашите земи, са оставили под формата на богато културно наследство. С код „#българското е на мода“ в 8,30 ч. на 28 април няколко автобуса със служители от различните хотели, собственост на холдинга, потеглиха от центъра на гр. Варна. Усмехнати, нетърпеливи и готови за приключения, всички преминаха с любопитство по дървения мост, водещ към входа на Средновековната крепост на парка. Това беше и мястото, от което започна приключението им. По време на обиколката в Исторически парк екипите бяха разделени на отбори, като всеки отбор премина през различните епохи и зони. Всяка зона и епоха пази специфично знание, история и мъдрост, които хората използват като ключ, за да преминат в следващата. По време на първата игра най-внимателните и

знаещите успяха да спечелят и награди – специални чаши от черна керамика, на които са изобразени сцени от нашата славна история. Поддържайки приключенията разнообразни, а интереса – свеж, следващата изненада за екипа на холдинга беше Тракийският ритуал на побратимяване между двама владетели – царя домакин и царя гост. Ритуалът се провежда пред единствения възстановен Тракийски дворец и на него се затвърждават позициите на владетеля като извор на благополучие. Това е ритуал с аристократичен характер, достъп до който са имали най-достойните и посветени тракийци. И като истински тракийски наследници всички гости се насладиха на спектакъла, в който участие като царя гост взе и един от мениджърите на най-стария български

морски курорт. Ритуалът сплоти хората около царя, давайки сцена за извършване на дипломатически церемонии и обмяна на дарове. Като традицията повелява, в края му беше обявено и началото на Тракийските войнски игри – „АРЕТЕ“. Участниците бяха разделени на два отбора, които преминаха през четири рунда на състезателни игри и предизвикателства. Някои от тях отборни, а други – индивидуални, те предизвикаха хората да покажат качества като наблюдателност, съобразителност, толерантност, стратегическо мислене, боен дух и екипност.

Зрелищни за публиката и невероятно емоционални за участниците, след края на игрите дойде ред и на награждаването. Всеки от участващите спечели специална награда, която ще остави скъп спомен от приключенския ден. След приключването на игрите дойде ред и на заслужена почивка, по време на която всички се насладиха на вкусно пригответената храна. Най-голямо впечатление на опитното око и изискания вкус на гостите направиха автентичните и ръчно пригответени баници, които могат да бъдат опитани само в Исторически парк. Програмата за деня завърши с туристическа обиколка на с. Неофит Рилски, по време на която професионалистите в сферата на туризма видяха как в момента се изгражда един нов тип исторически курорт. Заредени със свежи сили за предстоящия туристически сезон, с много положителни емоции, подаръци и усмивки, в късния следобед служителите на холдинга се отправиха обратно към домовете си.

Ако и вие работите в компания, която планира провеждането на фирмено събитие, то не се колебайте да се свържете с нас на телефон 0896 61 21 75. Това ще бъде нещо, което досега не сте преживявали – гарантираме ви!

Цанко Колев

КАК ДА СЕ ОРИЕНТИРАМЕ ВЪВ ФИНАНСОВИТЕ ПОНЯТИЯ?

В ежедневието на хората често се наблюдават сериозни разминавания между използването на различни думи и изрази, свързани с финансите и икономиката, и техния същински смисъл и значения. Причината за този проблем е, че хората неправилно разбират и погрешно възприемат определени термини и понятия, както и съществуващи сред обществеността концепции и предразсъдъци. Това води до заблуди и погрешни очаквания, които подвеждат обикновения човек, като го карат да мисли неправилно за новопоявяващи се възможности и актуални събития. Всъщност точно правилното разбиране може да спомогне да се предприемат адекватни, навременни стъпки в настоящото положение при нововъзникващи инициативи.

TOGETHER
Bulgaria

В тази статия ще разгледаме различни популярни термини и погрешно владения в тях смисъл, които създават затруднения на хората да вникнат в дълбочина и да ги използват с действителното им значение.

На първо място нека да разгледаме една от най-популярните думи – „инвеститор“. Обичайното и най-често възприятие за този термин от хората е „човек, който влага средства в определено начинание, като поема определен риск по отношение на потенциалната загуба на своето вложение“. С други думи, често „инвеститор“ и „инвестиция“ биват възприемани непосредствено като синоними на „риск“ и „потенциална загуба“, докато всъщност зад тези термини стои значението за „човек, който влага средства в дадена инициатива с желанието да спечели някаква възвръщаемост или просто да спомогне за нейното осъществяване“.

С други думи, понятията за риск и загуба погрешно биват прехвърлени към концепцията за инвестирането на капитал. Ето как се наслоява страх, който парализира обикновения човек, тъй като сама по себе си една инвестиция е обвързана единствено с възможността да бъде осъществена дадена дейност. Рисковете, свързани с нейното осъществяване, са въпрос на различен, последващ анализ на

различните параметри, които биха оказали влияние върху дадената инициатива.

По аналогичен начин има изградени погрешни очаквания, че инвеститорът е длъжен винаги да получава печалба, независимо от резултатите на съответната компания, или че ако компанията има положителни резултати, то тя е длъжна да разпределя дивиденди на своите инвеститори. За пример – Стив Джобс никога не е разпределял дивиденди в „Епъл“, тъй като е предпочитал компанията да използва капитала за разработка на продукти, вместо да го разпределя като дивиденди.

Ето защо ключов елемент при инвестициите е човек да бъде предварително наясно какви са основните посоки, цели и начин на развитие на дадения бизнес. Само по този начин той може да прецени какво би могъл да очаква и дали това съвпада с търсения от него резултат.

Друга популярна заблуда е свързана с концепцията зад думата „валута“, като особено покрай развитието на криптоиндустрията през последните десет години се наблюдава как все повече хора имат очаквания за бъдещото повишаване на стойността на определени криптовалюти. Коректно е валутата да се възприема като „парични единици, които могат да се използват за заплащане на стоки или услуги, както и за съхранение на стойност от произведена полезност“.

Въпреки това се наблюдава огромно желание на хората да се включват във възникването на нови и разнообразни децентрализирани електронни криптовалути. Те търсят значителен финансов ефект от тяхното придобиване, на базата на огромното повишаване на стойността на съответната псевдовалута, поради потенциалното й бъдещо търсене и евентуалната й по-широка употреба във времето.

продължава на страница 7

„ВАЛУТА“

TOGETHER
Bulgaria

● ЛИЧНИ ФИНАНСИ - продължава от страница 6

КАК ДА СЕ ОРИЕНТИРАМЕ ВЪВ ФИНАНСОВИТЕ ПОНЯТИЯ?

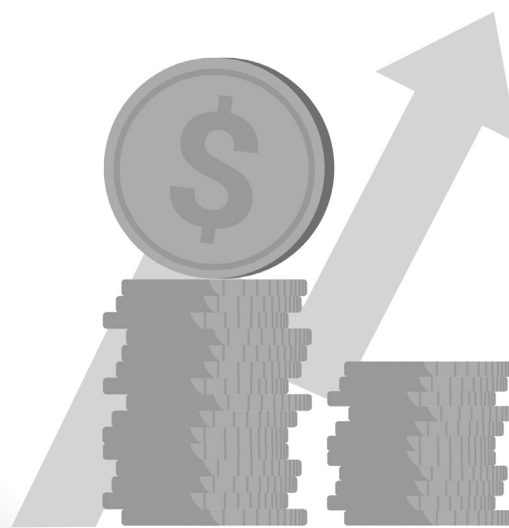

продължава от стр. 6

В същото време е добре да се знае – една валута може да е широко използвана единствено ако в нейната стойност няма значителни промени, тоест ако е стабилна и устойчива във времето, за да предостави сигурността на тези, които я използват, че ще могат да я разменят на предвидима цена за съответните стоки и услуги. Причината за това е, че когато има очаквания за покачване на стойността на определена валута, това мотивира притежателите ѝ да я задържат и да не я разменят за съответните стоки и услуги. Това автоматично води до забавяне на икономическите процеси и производството на услуги и продукти, както и до нейното избягване в извършването на икономическите трансакции. И в обратния случай – понижаването на нейната стойност ще мотивира хората да задържат стоките и услугите, тъй като няма да имат сигурност какво биха могли да придобият впоследствие срещу съответната сума в нестабилната валута. Това неизменно води до търсене на други алтернативи за извършването на различни икономически дейности.

Ето защо ключов момент при валутите е наличието на стабилност в тяхната стойност. Но точно това е в разрез с очакванията на хората, които влагат средства в псевдовалутите с цел да спечелят след време от повишаването на стойността им. С други думи, повишаването на стойността би било възможно единствено вследствие на повишеното търсене на тази валута, но то няма да е обусловено от необходимостта от нейната употреба като такава, тъй като липсата на устойчивост би премахнала желанието на хората да я използват по предназначение. Ето как печалбата от потенциалното повишаване на нейната стойност ще бъде за сметка на загубата на тези, които заплащат нейната по-висока цена, когато останалите започнат да я продават и заменят.

Има и един термин, често използван, за да обозначи нещо като измама, а именно думата „пирамида“. Всъщност зад тази дума стои действителният смисъл за „измамна схема, при която няма реално създадени стойност и крайни продукти, като печалбата идва за сметка на привличането на нови членове от съответната структура“. На практика измамата е дейност, при която хората са подвеждани с обещания за постигане на определен резултат с цел този, който ги подвежда, да спечели на техен гръб. Обичайно при подобни злонамерени дейности хората

„ИНВЕСТИЦИЯ“

в основата на измамата не са известни и физически достъпни и поради липсата на устойчивост и видими резултати схемата се проваля сравнително бързо – най-често в рамките на само няколко години.

Друг сходен израз в същата посока е „схемата на Понци“ – това е термин за измамна схема, при която средствата от новите вложители отиват за изплащане на доходността на предходните. И в двата случая не може да се говори за действителен продукт и краен резултат, тъй като сами по себе си тези дейности са свързани със заблудата, че на практика се реализират някакви дейности и начинания.

Разликата между тези термини и действителния бизнес е точно в създаването на реални продукти и услуги, които имат ползност, а резултатите и печалбите са на база произведената стойност. Разбира се, всяка предприемаческа инициатива би могла да изпадне в затруднения и да има неуспех, независимо от вложените труд и усилия, но това не я прави измамна схема – напротив. Това е свързано с неблагоприятно развитие на обстоятелствата, което понякога е поради недобро планиране, друг път поради недобро изпълнение, а има и случаи, при които провалът е свързан с промяна в икономическите обстоятелства, както настъпилата преди няколко години ковид криза, или вследствие на неподходящи последващи стъпки на самите предприемачи по повод високата инфлация и геополитическите последици от военните действия в Украйна.

„ИНВЕСТИТОР“?

Всички тези примери спомагат да си дадем сметка, че погрешното разбиране на различните понятия, свързани с финансите, могат да ни вкарат в заблуда и да доведат до неправилното тълкуване на действителността и различните възможности, които ни заобикалят. Съответно реакцията на отричане и страх, водещи до заравяне на главата в пясъка, не могат да ни помогнат за намирането на правилното и ефективно решение по посока на нашите финанси.

Единственият начин, по който можем да бъдем сигурни за възможността да се реализират положителни финансови резултати от нашите инвестиции и участия, е, когато внимателно в дълбочина и започнем да се образовваме и да повишаваме своите познания в тази посока. Най-добрият начин да изградим разбиране и да добием нужния опит е да отидем на място и да участваме в различни дейности, за да имаме досег до хората, преки действащи лица в съответните бизнес начинания. А за да си набавим подходящия умствен багаж, е нужно да се запознаем в дълбочина със специализираната литература, която е насочена към предприемачество, финанси и успех, както и по-доброто разбиране на икономическите процеси, които да ни доведат до истински и устойчиви резултати.

Пламен Кънчев

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

Село Неофит Рилски става средище за търсещите как да правят ПРИРОДНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

В предпоследния ден на месец април село Неофит Рилски за втори път посрещна стотици хора от цяла България, които са последователи на обучителната платформа за създаване на истинска храна – „Храна от село“. Всички те се събраха в стопанството, за да получат полезен опит и знания и да видят нагледно резултата от системно прилаганите правилни действия в градините.

Слънцето грееше още от ранни зори и носеше усещането за прекрасен ден. Това настроение се засили още повече с идването на първите гости на събитието, след които през целия ден широко отворените порти посрещаха и изпращаха върволица усмихнати хора.

Както беше обявено, събитието започна малко след 10 ч. с откриваща реч и представяне на ориентировъчен план за деня, след което Ивайло Иванов пренесе всички в тънката материя на природното земеделие, като премина към предаването на знание на достъпен език с много нагледни примери. За целта пред себе си имаше дълга маса с уреди, съдове и други принадлежности, с които умело подкрепяше казаното с нагледна демонстрация, в която често викаше някой доброволец от публиката да участва. Как да направим свои собствени торове, как да защитаваме нашите растения от неприятели и болести и куп други примери бяха показани в отделеното за това време.

Същевременно точно зад него вряха два казана с така прославения от първото събитие боб. Както и предишния път, така и сега стотиците посетители бяха силно впечатлени от сготвената гозба. Майсторките на боба с радост приеха комплиментите, но и признаха, че освен на завидните им кулинарни умения този вкус се дължи до голяма степен на използвания български сорт боб „Еликсир“, произведен от колега земеделски производител в Добруджа.

След приятния обяд, по време на който се чуваше приятно жужене от развълнувани

разговори, всички се отправиха към една от оранжерии и след това към откритите полета, където им бяха показани и разяснени други важни стъпки за здрава и благополучна реколта.

Събитието протече многопластово, като извън официалната програма в различни части на стопанството се случваха ред други интересни неща.

Имаше пункт за продажба на разсад, както и място, от което можеха да бъдат взети и други консумативи, необходими на хората, търсещи начин да произведат истинска храна.

В най-цветното място на стопанството – разсадника за цветя – ги посрещаха Донна и Олга, които с много любов и грижа от началото на пролетта сътвориха пъстра палитра от цветове, които вече красят стотици домашни градини. Всяка втора дама си тръгваше със симпатично кашонче, пълно с благоуханни цветя.

В същото време започнаха и първите дейности по детското стопанство в „Храна от село“, в което много малчугани вече имат свои места с градинки и малки оранжерии, в които активно да участват в отглеждането на различни зеленчуци. За децата и техните родители този първи, но не и последен ден беше незабравимо изживяване.

Марина и Ивайло Иванови

● НОВА НАДЕЖДА

ИСКРАТА, КОЯТО запалва сърцата на малки и големи

Първият ден на месец май започна с двоен празник в община Ветрино. Заедно с Деня на труда в Исторически парк с празнична програма за четвърта поредна година се откри международната изложба конкурс за историческа живопис. Изложбата откри изпълнителният директор на Исторически парк г-н Ивелин Михайлов. Конкурсът умело съчетава няколко амбициозни цели – да открива талантлив художници и да ги подкрепя в процеса на творческото им развитие, да запалва искрата на широката публика към историята и живописата и да подпомага творците в представянето и продажбата на творбите им. Всяка година темата на конкурса е различна, като по този начин се предлага разнообразие на представените сюжети. Тази година предизвикателство пред творците е темата „Селските въстания по света“. В платната на майсторите на четката от различни държави оживяват славните моменти от борбата на народите за свобода. Исторически парк е единственото място в България, където се визуализира славната ни история. Конкурсът стимулира творците да произведат съдържание, което захранва душите с гордост, патриотизъм, красота и изящество, и въздейства както на малките, така и на големите. Тази инициатива възпитава у децата и възрастните любов към родината и историята, както и естетически вкус към изкуството. Върху платна с масло, акварел или графика художниците разкриват своите емоции, мисли и чувства за правото на човека да въстава срещу несправедливостта и тиранията. През различните епохи народът дълбоко в себе си е осъзнавал, че силата да промени живота си и възможността да бъде свободен са изцяло в неговите ръце. Пътят на борбата е стръмен, тежък, суров и неравен, но е изпълнен с вяра

– вярата в Бог, в борбата, в свободата – като най-святата ценност за един народ. Централна фигура на изложбата тази година е цар Ивайло – народен водач, воден и вдъхновен от Бог и светците. Ивайло, с прякора Бърдока, обграден от най-верните си съмишленици, стиснал здраво меч и повел народа в битка за справедливост, за свобода и равноправие. Творците, вдъхнали живот на въстанието на Ивайло, са Велислава Димитрова с „Триумфът на селския цар“ и Вероника Тодорова с „Въстанието на Ивайло“. Човек се изпълва с гордост, когато гледа как татарски воин е свел глава пред Ивайло в знак на примирение. Темата продължават Димитър Евстатиев и Елеонора Хаджиниколова, която вижда красотата от героизма на пролятата кръв в маковете, сред които е поставила меч на Ивайло. Своето усещане за него споделя Ирина Петкова с посичането на Константин I Тих Асен в собствената му колесница от самия Ивайло. Йордан Григоров пък е вдъхновен от това как българският водач разгромява татарската орда. Михаил Вълчев в „Реч на Ивайло“ го показва като също толкова добър оратор, възпламеняващ хората за борба, колкото и пълководец. „Портрет на цар Ивайло“ рисува Орхан Исмаил, вдъхновен от неговото дело, защото в трудни времена въздига българския дух. Станислав Кънчев участва с платното „Истината винаги побеждава“. Тошо Васев е жаден за победа и ни показва как Ивайло води атаката на войската си от селяни към разгром над монголските нашественици, за да може по-нататък Череша Колева да ни представи Ивайло след победата. Магдалена Петкова го рисува като доказан и способен пълководец, чиито подвизи вдъхват вяра и надежда и на най-бедните хора от народа.

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

продължава от стр. 9

ИСКРАТА, КОЯТО ЗАПАЛВА СЪРЦАТА НА МАЛКИ И ГОЛЕМИ

Друг главен герой в повечето платна се явява народът, когото водачите повеждат. Тежкия живот, мъката, непосилните данъци са оставили траен отпечатък върху лицата на хората, но вярата в техния предводител и жаждата за свобода им дават сили да го следват и смело да се хвърлят в битки заради идеята, която ги обединява. Кристина Тошева представя „Гневът на мравките“, като показва на какво са способни обикновените хора, водени от гнева си, от стремежа да оцелеят и да защитят правата и територията си. Петя Пеева е решила да ни разкаже за донския казак Емелян Пугачов, който заедно със Салават Юлаев – национален герой на Башкирия и съмишленик на Емелян Пугачов, воюва край град Казан с войските на Екатерина II. Пламен Овчаров ни пренася в Англия през 1381 г., когато избухва въстанието на Уот Тайлър, защото черната чума и Стогодишната война правят бедните още по-бедни. Теменужка Богомилова е разтворила пред нас своята „Книга на въстанията“, където четем за Райна Княгиня, изпълнена с енергия и борбеност, развяла с плам извезания от нея байрак, а зад нея бясно препуска, устремена напред, Хвърковатата чета на Бенковски. Неусетно със Станислава Върбанова преминаваме в съвсем друга епоха с нейното платно „Септември“, когато се стига до един от най-кръвавите конфликти между народа и неговия „елит“. Стела Стоянова с нейната „Борба“ ни припомня колко е красива страната ни, с колко кръв е пропита и колко история нашепва земята ни. Младата, обещаваща Теодора Стоилова е избрала да ни разкаже за едно от най-мащабните въстания в човешката история – въстанието на Спартак през далечната 73 г. пр.н.е. Даниел Колпакчи от Естония ни пренася в призрачния, обвит в дим Константинопол през 532 г., в деня след потушаването на бунта на Нике от войниците на Велизарий. Дина Кучинская от Русия ни представя нейния стрелец, който е поел „Пътят към дома“, към град Болгар във Волжка България. Уляна Пухарьова, също от Русия,

участва с платното „Съпротива“, което разказва за въстанието на селяните в Южна Русия в началото на 20-те години на XX век срещу съветската власт заради отнемането на хляба и животните в полза на държавата. Йелена Врагович Цветкович от Сърбия ни представя Въстанието на сърбите в Банат през 1594 г. с победата на Янко Халабура в двубоя му с турския командир. Небойша Джуранович, също от Сърбия, разказва за първото организирано въстание на сръбския народ, което бележи началото на борбата за окончателното им освобождение от турско владичество през 1804 г. Франция тази година се представя с четирима свои творци – Пиер Дьобрукер със „Селски протест“, Мари Пол Валенсел, с артистичен псевдоним Аде Бернар, поднася своя „Красноречив букет“, Натали Ерикур с диптиха „Жак“ и Оливие Фийол със „Здрачът на Шуаните“ – Бретан, през 1799 г., по време на Френската революция. В празничния ден над Исторически парк се носеше омайният глас на гайдата на Драгне Драгнев и на певицата Петя Драгнева, както и на кавала на Георги Добрев. Екипът на Исторически парк разпали пламъка на величието, като вдъхна още живот на изложбата и покачи адреналина с възстановки на тракийски воински изкуства. Те представиха битка на тракийските воини и амазонките, както и майсторско, атрактивно сечене с антично оръжие. След това действието се пренесе през Средновековието. Българските воини зарадваха публиката с различни вариации на стрелба с лък, работа с бич, сечене със сабя и средновековни двубои. Има въстания, които се помнят вечно, както и тези, които участват в тях. Славата върви ръка за ръка с гибелта. Светът помни смелите и безстрашните, прахът им отдавна е разпилян, но имената им остават завинаги в паметта на народа.

Да бъде!

Албена Пекова

● ЛИЧНА ИСТОРИЯ

БЪРЗО-ТРУДНИЯТ ИЛИ БАВНО-ЛЕСНИЯТ ПЪТ?

Вече нееднократно сме ви запознавали с успешни примери за хора, които избират правилния път за работа с парите си. На всеки човек му се иска да си позволява повече, да пазарува свободно, да използва нови и качествени вещи, да не се ограничава и да не гледа цифрите на етикетите на стоки и услуги. Това положение обаче се постига постепенно и не с еднократни усилия, а с изграждането на навици и правилна система за работа с парите.

Отново бихме искали да ви споделим пример за човек, който с четене и практика е осъзнал разликата между бързо-трудния и бавно-лесния път. Деян Борисов е работник в завод в Свищов, който с помощта на подбраните четива на издателство „Тогедър Академи“ променя своя път и се радва на истинските ползи от четенето. Конкретната книга, която му съдейства за правилния избор, е „Парите или живота“ на Вики Робинс и Джо Домингес. „Подобрих си финансовото състояние, научих се как да си разпределям паричните потоци и съответно промених действията си относно придобивки в живота, които ми се искаше да получа веднага. Когато се задълбочих в правилната работа с парите, осъзнах ползата това да не се случва

на момента. Само по този начин човек може да осъществи истинско натрупване, което макар и да не повишава харчовете в началото, води до повишаване на стандарта впоследствие.“

Бързо-трудният път се характеризира със задоволяване на желания и потребности на момента за кратък период, материални придобивки и емоционални покупки в началото, а впоследствие – постоянни трудности и липса на сигурност. „Когато започнах работа, започнах и да спестявам. Бях научен по този начин – да работя и спестявам до момента, в който придобия някаква вещ с тези натрупани средства. Дали ще е кола, обзавеждане или нов уред – все едно, парите изчезват. След това започвах

да събирам за следващото нещо, само че при този начин на работа с парите аз няхах реално натрупване. В момента, в който тъкмо съм натрупал някакви средства, правя покупка на нещо по-голямо от възможностите ми за момента, което винаги съвпада с някаква аномалия – приходите падат и аз се чудя как да свържа двата края, защото съм взел и още нещо на изплащане. Тези падения се случваха често и аз всеки път се чудех защо и колко средства трябва да имам, за да мога да си позволявам такива екстри.“

Нашият читател от Свищов е работник в химическата промишленост, труди се в завод за преработка на дървесина и производство на целулоза. Неговата заплата е обвързана пряко с производителността на предприятието – получава фиксирана минимална заплата, а на база извършената работа се добавят бонуси и премии. Цената на целулозата се определя централно и когато настъпи финансова криза в света, цените на централните стокови борси падат. В подобни моменти дори и заводът да произвежда, той работи на загуба, което буквално означава – няма бонуси за работниците! „Тези големи амплитуди ме затрудняваха да стигна до ефективен начин да контролирам средствата си.

Преди успях да постигна лек напредък, но не можех да го затвърдя и да го запазя. В момента, в който имах спад в приходите, всичко рухваше. Аз съм фалирал, образно казано, три пъти. Книгата ми показва как въпреки тези спадове и върхове аз да изградя едно постоянно ниво на натрупване.“

За да направи човек нещо, което да промени живота му, има нужда да намери подходящата мотивация за себе си, което ще го изстреля на друга писта. Това може да бъде нещо съвсем тривиално, дори изненадващо дребно. За клиентите на „Тогедър България“ често това са препоръки от консултанти, чиято цел е да се постигне по-високо разбиране на процесите и работата с парите. „От 12 – 13-годишна възраст не бях хващал книга – дотогава четях по задължение от училище. След като се запознах с консултант на „Тогедър България“ и направих определени стъпки в посока инвестиране, аз всеки път исках повече информация за това как се движат нещата. Исках да вникна в процеса и да разбера как се осъществяват проектите и инвестициите, които бях задвижил. Отговорът на моя консултант винаги беше, че когато започна да чета книги, нещата ще се изяснят за мен. В крайна сметка реших да пробвам, започнах да чета книга след книга.

Въпреки големия ни мозък, ние, хората сме
създания на навика и често не желаем да се
освободим от старите си модели на поведение.
Ние се нуждаем от ново мислене!

● ЛИЧНА ИСТОРИЯ

Бързо-ТРУДНИЯТ или бавно-ЛЕСНИЯТ път?

продължава от стр. 11

Първата от тях беше именно „Парите или живота“. Искях да споделя на повече познати и колеги за успешните проекти, в които участвам, но при задаването на въпроси от тяхна страна изпитвах трудности да им отговарям. Оттогава си изградих навик да звъня на моя финансов консултант с въпрос, а той да ми отговаря с препоръка за книга.“

Бавно-лесният път, обратно на бързо-трудния, съдържа в себе си отлагане на резултатите за следващ етап, премерени действия и поемане на отговорност в началото, за да може с времето човек да натрупа стойност в активи и инвестиции, с които да си подсигури по-голяма свобода на избора в бъдеще. При Деян Борисов разликата в действията с парите вече е видима. „В момента

влагам натрупаните средства веднага в инвестиции, придобивам активи, с които парите ми да работят за мен. Харченето ми е на същото ниво, каквото е било преди години. При основна заплата 600 лева преди няколко години и в момента при заплата около 2000 лева аз харча и живея по същия начин както преди години с по-ниската заплата. Това ми дава възможност разликата между заработените и изхарчените пари да използвам за закупуване на активи, с които да постигам истинско натрупване.“ Ето там се заражда и подхранва бъдещата свобода на избора, добавяме ние.

Важно за всеки човек е да взима правилните решения за бъдещето си в точния момент. Но това е близко до идеалното... Съдбата на Деян Борисов му е помогнала да попадне на загрижени за неговото бъдеще хора, които да му спо-

делят градивна информация за вземане на подобни решения. Нека достигнем ниво, в което хората да не бързат да харчат и да придобиват нещата, които искат, а да си направят план и да имат целенасочени действия, които да ги изведат до заслужената награда, в желаната посока. **Това е единственият начин за трайно натрупване и постигане на свободата да преследваш мечтите си!**

Кристина Капитанова

● КУЛТУРА

ЧЕРНО МОРЕ НИ РАЗКАЗВА ПРИКАЗКИ

„Имало едно време...“ Така започват любимите приказки. Магически думи, които ни връщат назад във времето и ни карат с широко отворени очи и затаили дъх да се потопим в поредната чудна история за царе, красавици, герои, планини, морета, за вълшебната пръчица, за златната рибка, която изпълнява желания, и още, и още... Тези думи ни понасят на крилете на въображението, очаквайки поредното тайнство, наречено приказка.

Морето разказва приказки за моряци, за русалки, за чудни съкровища, изчезнали кораби, светещи перли, мрачни демони. Морето крие своите тайни. Само посветените могат да усетят си-

лата на водата, която пречиства и възражда за ново начало.

На 17 април – Велики понеделник, част от екипа на Исторически парк посетихме премиерата на спектакъла „Приказки за Черно море“ (Tales of the Black Sea) на сцената на Държавната опера – Варна. Уморени от добре свършената работа по време на празниците, решихме да завършим различно този прекрасен празник. Музикалният спектакъл с мултимедия и балет по неповторим начин вплита в себе си легенди и предания, съкровища и мистерии, значението и силата на водата в народните вярвания, магията на българския фолклор. Музиката, танцът, песните те карат да

настръхнеш и да се чувстваш свързан с вълните, пясъка, със земята, с огъня, да усетиш силата на водата, вярата и надеждата на нашите предци. Припомним си световноизвестни истории – за Ноевия ковчег, легендата за Одисей, Варненския некропол, за Орфей и Евридика, тракийските съкровища на България, нестинарството. Преданията са вплетени в действието чрез различни изкуства.

Авторска музика и либрето, хореография, ползваща похватите на танцовия театър, и впечатляваща мултимедия с включени актьорски етюди и специално заснети кадри са използваните методи за постигане на цялостно въздействие

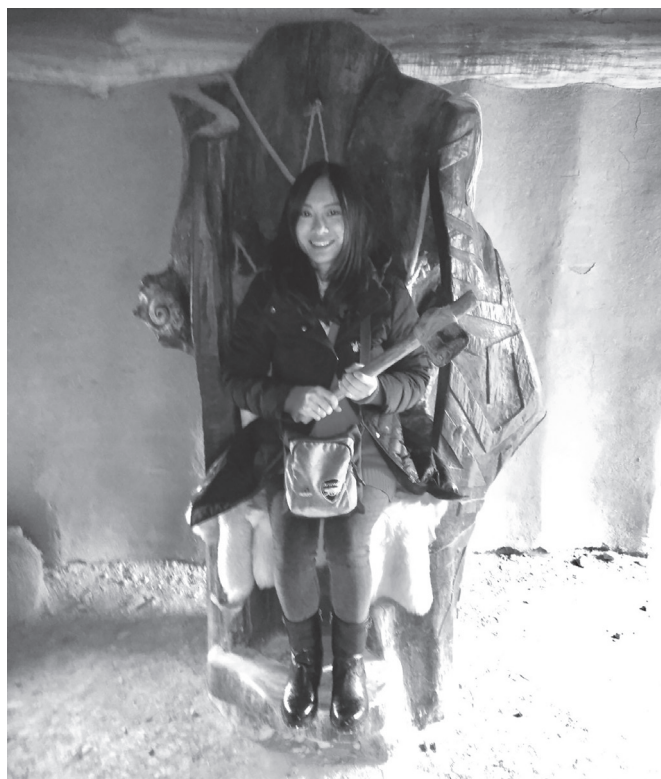
върху сетивата.

След час и половина приказката свърши и ние бавно се завърнахме в настоящето. Не ни се тръгваше, имаме усещането, че самите ние сме пели и танцували като главни герои. Освен възхищението пред таланта на артистите у нас се прокрадваше и чувство на гордост, защото сме част от това приказно съвършенство.

Исторически парк е мястото, където е заснета част от спектакъла. Горди сме, че подкрепихме този изцяло български проект на действащи таланти хора.

Цветелина Петкова

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

Да обичаш живота, пътешествията и... СПАРТАК

Исторически парк е любимо място за влюбени. Тя е от многомилionenната столица на технологиите Тайпе, о. Тайван, той – от европейската столица на културата – Пловдив. Тя се казва Клеър Кат – усмихнато, слънчево миньонче с живи очи и страст към живота; любител е на пътешествията, на вкусната храна, футбола, музиката и изучаването на чужди езици – нещо като екзотичен хедонист... Той се казва Неделчо Караколев – търсач на силни усещания, пътешественик, мечтател, устремен към прогреса с предприемачески хъс. Дотук звучи като хедонист, но не толкова екзотичен и много прагматичен. Това, което завързва нишката на житейските им пътища, е... страстта към професионалния покер – ето тук вече всичко си идва на мястото – където каквото не достига, се прелива, допълва и уравновесява. Съдбата ги доведе при мен – техния екскурзовод в Исторически парк. Денят беше дъждовен, мрачен и ветровит, но кога това е било препятствие за влюбените... Бях доста учудена, че в това лошо време ще се разхождат с такъв ентузиазъм. Но с радост приех това приключение, за да запозная Клеър с историята по нашите земи. Това винаги много ме вдъхновява – да виждам възхитата в очите на хората, особено на чужденците, когато разберат колко древен народ сме, каква вселена от герои и история пазим. Оказа се, че покрай основната си дневна активност като учител по английски език Клеър е много любознателна, добре запозната с историята на България. Преди да се установи в нашата страна, е живяла в

цяла Европа. Миналото лято идва във Варна – искала да бъде близо до морето. Запознават се с Неделчо онлайн чрез техен общ познат покрай покер средите. До момента поради зимния сезон не са имали възможност да пътуват из България. Неделчо решава да доведе половинката си в Исторически парк като идеална възможност да я запознае с нашата хилядолетна история. Пътувайки 10 000 години назад във времето, преминахме през неолита, халколита и когато стигнахме до тракийската култура, Клеър изпадна в дива еуфория, защото видя въоръжението на траките, представено в Двореца на Севт III. И тук блесна светкавица в очите ѝ – пред нас беше любимият ѝ герой Спартак – в цялото си великолепие и изящество. „Щастлива съм да видя, да преживея и да се докосна до тракийската култура, а присъствието на бронзовата статуя на Спартак тук е толкова яко!“ За нея е истинска чест да е в родината на най-великия глadiator на всички времена. Той винаги е бил нейният герой – символ на мъжество, войнска чест и достойнство. На излизане от Исторически парк тя сподели: „Радвам се, че почувствах как тези хора са живели. При това толкова реалистично и

възбуждащо“. Клеър произлиза от древен народ, населяващ земите на Китай, чиято история датира около седем хилядолетия преди Христа. „А това, което видях в Исторически парк, е даже преди този период. Просто невероятно... Обожавам историята!“, гордо заяви Клеър. Въпреки че сме вир-вода от дъжда след разходката в парка, гостите ни пожелаха да посетят и Розариума в непосредствена близост до с. Неофит Рилски. Неделчо сподели, че е много щастлив, понеже до момента, въпреки че е посещавал многократно парка и селото, не е стигал до Розариума. Още с влизането Клеър закова вниманието си мигновено върху българското розово масло, за което научава от YouTube. „Още преди да дойда във Варна, гледах много часове за историята на България.“ Тук всичките ѝ знания придобиха ясен материален израз и се превърнаха в преживяване.

„Съпричастност“, е отговорът на Клеър Кат на въпроса ми какво ги събира и държи здраво заедно с Неделчо. „Свобода и усъвършенстване“, допълва той и философски обобщава: „Стремежът към просперитет и грижата един към друг!“. Хората се вдъхновяват от делата на обикновения човек. Всъщност всеки обикно-

вен човек, неотклонно воден от своята вяра и идеал за свобода, може да се превърне в герой. Дали у всеки от нас не дреме Спартак...

За мен като екскурзовод остана приятната изненада, че една чужденка е толкова добре запозната с нашата история и тази на нейния любимец Спартак. Ние сме често твърде улигани в ежедневни грижи и забравяме да почерпим вдъхновение от изключителната българска история. Понякога такива чужденци като Клеър Кат ни изненадват с отделеното време, средства и енергия да се запознават с нея, да я ценят и уважават повече от нас, понеже за тях това е нещо ценно и екзотично. Факт е, че когато опознаят култура ни, те се влюбват и искат да приличат на нас, преселват се да живеят в България и създават свой дом, за да бъдат част от нея. Това е вдъхновяващо за нас, българите. Ето защо приемам работата си като нещо свято и безценно, понеже Исторически парк възвръща на българина точно това усещане за величие и значимост – стожер на древен дух, вяра, знание и ценности, богатство на земята, по която стъпваме – всичко това сме ние, носим го в кръвта си, нека не го забравяме. **И това не е просто дар, а отговорност да пазим и предаваме нататък, на децата си, на следващите поколения българи! Така както повеляват нашите предци!**

Милена Лекова

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

Поредна ДОБРОВОЛЧЕСКА АКЦИЯ и сватба за разкош

Втора доброволческа група от село Неофит Рилски, община Ветрино, потегли в събота сутринта (29.04.) към манастира "Св. Четиридесет мъченици" в село Мерданя, област Велико Търново. Седем момичета на различна възраст избраха да посветят събота и неделя, като се потрудат за поддържането на българския женски манастир. Живеем в смутни времена, в които сякаш е модерно да си невярващ. Гледаме повърхностно на всичко, трупаме предмети, но не сме щастливи. Причината за това е, че просто сме се отдалечили от Бога, от Създателя. Материалното благополучие ни дава измамната увереност за сигурност, която е изтикала вярата в ъгъла на ежедневието ни. Истински важните неща сме оставили на заден план, някой друг да се погрижи. Даже сме свикнали да очакваме за всичко да се погрижи някой друг... дори за здравето ни – физическо и духовно. Без вярата обаче не можем. За нея трябва да се грижим и не на няког друго да чакаме. Вярата е нашата крепост, тя ни пази и не държавата и управляващите трябва да я крепят, а всеки един от нас, хората. Тя ни прави по-добри хора и въздига човешкото у

нас, тя е наша отговорност. Грижата за църковните храмове и поддръжката на манастирите е добър начин да направим това. Всички момичета, работили през тези два дни в манастира в Мерданя, единодушно разказват, че въпреки физическата умора от свършената нелека работа, чувстват една хармония, смиреност и спокойствие на ума. Сред тях отново беше и 12-годишната Симона Георгиева от село Неофит Рилски, която вече за втори път посещава манастира и сама изяви желание да се включи. Освен доброволческата група, която работи в полза на манастира през двата дни, в неделния ден имаше сватба – щастлив момент за една влюбена двойка от община Ветрино. Кристина и Стоян, които живеят и работят в село Неофит Рилски, избраха да сключат свещен брачен съюз точно в Мерданския манастир. Те са поредната млада двойка сред много други, които избират да живеят и да работят в нашата община, тук да свият гнездо и да отглеждат своите деца. Щастливото събитие за новото семейство Вучкови направи неделата по-светла и празнична. Работливите момичета отбелязаха сериозно количество работа и манастирът изглежда все по-приятно

и красиво място. Два дни работа за един дом на вярата, но пък колко удовлетворение и положителен заряд.

От няколко месеца наблюдаваме опити за вгорчаване на манастирското спокойствие чрез заплахи от недоброжелатели. По такова поведение хората могат добре да преценят кой е по-близо до Бога. Нека обитателите на манастира бъдат спокойни, защото могат да разчитат на нашата подкрепа.

● ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК

Смелостта пробужда СМЕЛОСТ

Направата на Исторически парк е изключително предприемаческо действие, което удивлява хората по цял свят. Реализирането на толкова мащабна и трудна идея от предприемачи без помощта на държавата и огромни фондове е невъзможно действие в главите на 99,99% от хората по света. За наша радост в България е вече факт, но още по-хубавият резултат от това е, че събуди предприемаческия дух на българина и той спря да чака държавата да го оправи, а започна да действа бурно. Типичен пример за това е Мартин Кантарели. Български предприемач, който купува фабрика в Италия и решава да повтори това велико начинание там. Инвестицията му е в сърцето на древната етруска държава и той има желание да обедини познанието за етруските с това на древните траки, защото те са сродни народи с висока култура и малко разпространена информация за тях по света. Неговото начинание започва със закупуването на 200 книги за Исторически парк, които отива и раздава на ключови фигури в Италия, за да ги убеди, че тази идея не е само фантазия, а реалност. След това вече е много по-лесно да има съмишленици, с които да реализира още едно чудо в Италия. Пожелаваме успех на Мартин в това смело дело и ще следим негово развитие. Важното е, че започнахме да мислим глобално, а не локално. Успех, Мартине!

Ден на труда в село Искър, община Вълчи дол

По празниците обикновено хората са свикнали да си почиват. Да ядат, да пият и нищо да не правят.

Но тогава дори един празничен ден може да ни се стори страшно дълъг и уморителен. Безцелното ядене и пиене не носи смисъл и удовлетворение. Залъкът е много по-сладък, когато го преглъщаш с усещането, че си направил някому добро, допринесъл си за общото благо. И всичко това със споделените усилия на хора съмишленици, добротворци, да дариш плодовете на труда си за богоугодно дело. Така получаваме чудесна комбинация от наслада на сетивата, радост за тялото и храна за духа, а празникът се превръща в изключително смислено и приятно преживяване. Така отбелязаха Деня на труда в село Искър, община Вълчи дол, Велислава и компания от 20 души, които решиха с дружни усилия да допринесат за населеното място, в което живеят.

Да отбележиш Деня на труда с труд, си е достойно за уважение! Този празник ни напомня колко е важен трудът за човека и колко велико е чувството на благодат, което идва от добре свършената работа. Малки и големи се погрижиха пространството около църквата в селото да е осветено и удовлетворени, те вече планират следващата подобна акция. Улица по улица, село по село, община по община, България ще засвети от пламъка в душите на хората, променящи страната ни към по-добро с труда си. Браво на групата! Продължавайте в същия дух и увличайте хората около вас!

● БЪЛГАРСКА ДЪРЖАВНОСТ

Печенегите, или печенезите (араб. расанāk; гръц. πατζινακος; унгар. besenyő; лат. расіпасае, bissenі) са тюркоезични номадски племена от Централна Азия. В поемата „Шахнаме“ се споменава, че столицата на Туран е „цветущият Канг“, а в китайските извори се споменава владението Кандзю, което в първите векове от новата ера било силно и могъщо, и се е намирало в степите между река Иртиш и Аралско море. В „Мартиролога“ на Мар Григора се казва още, че в 542 г. персийският шах Хозрой I Ануширван предприел поход на север и на границата между Армения и Грузия воювал с народ, наречен кангарайе/хангарайе. Според някои автори именно кангарите са предци на по-късните печенеги, а етнонимът им „кенгерес“ се среща и в Орхонските надписи от първата половина на VIII век, в които се споменава, че те воювали с тюрешите. По това време печенегите обитават долното и средното течение на река Сърдаря.

През първите десетилетия на IX век печенегите воюват с родствениците им огузи и кимаките за Приаралските пасбища. През втората половина на века под натиска на своите врагове узите (огузите) част от печенегите преминават р. Волга и навлизат в приазовските и причерноморските степи, където воюват с маджарите. Мюсюлманските автори наричат печенегите „ал баджанак“ (Ал Масуди) или „ал буджанак“ (Ибн Хаукал). Във византийските извори сведения за печенегите се дават предимно в произведението на Константин Багренородни „За управлението на империята“. Според него печенежката земя се дели на осем теми, т.е. племена: Цур (Куарцикур), Кулпей (Сирукалпей), Талмат (Вороталмат), Цопон (Вулацопон), Гила (Хавуксингила, Хабуксингилъ), Харавои, Хопон (Гиасихопон) и Иртим (Иавдиертим, Явдъртим). В средата на X век първите четири племена обитават земите на запад от Днепър, а вторите – на изток от Днепър.

През втората половина на IX век някои от печенежките племена влизат в съюз с Византия, опустошават голяма част от Крим, разрушават по-голямата част от българските и хазарските поселища в района и изтласкват маджарите на запад между реките Днепър и Днестър (в областта Ателкуз). В 895 г. в съюз с българския княз Симеон I печенегите нападат и опустошават маджарските посе-

лища в Ателкуз (между реките Днестър и Южен Буг), в резултат на което маджарите преминават Карпатите и се установяват в Панония. През X век земите на

печенегите се простират от двете страни на река Днепър – на запад те достигат до река Сирет в днешна Румъния или до Карпатите. По време на печенежкото нахлуване някои селища от Балкано-дунавската култура, разположени между Днестър и делтата на Дунав, са изоставени. Заселилите се тук печенежки номади обаче изпълняват гранична повинност към българската държава и постепенно се смесват с местното уседнало българско население. През целия X век българите запазват владенията си по долните течения на Днестър, Прут и Серет.

Първото споменаване на печенегите в древноруските летописи е в „Повесть временных лет“, която съобщава, че през 915 г. печенегите сключват мирен договор с княз Игор. Пет години по-късно княз Игор вече воюва с печенегите. През X и XI век печенегите често водят войни с Киевска Рус, а нахлуванията и спорадичните им заселвания южно от Дунава на територията на Византия започват от 1026 – 1027 г. и не секват близо век.

В края на XI век под натиска на руси и узи по-голямата част от печенегите се преселват на Балканите, което предизвиква масови изселвания на българското население от земите на север от Стара планина на юг от нея, предимно в Тракийската низина. За тези

ПЕЧЕНЕГИТЕ

времена на насилие в „Българския апокрифен летопис“ от XI-XII век се казва: „**И след това пак излязоха някакви насилници и измамници, наречени печенеги, неверни и беззаконници**“. Независимо от многократните поражения, които им нанася Византия, и честото им разселване в западните български земи – Средец, Ниш и Овче поле, печенегите успяват да добият някаква форма на автономия и за дълго контролират византийската тема Паристрион и дори териториите на запад от нея, в Поморавието и т.нар. „Българска гора“.

Войните с Византия продължават, но след катастрофалния разгром, нанесен им от Алексей Комнин и куманските му съюзници при Левунион през 1091 г., печенегите са подложени на истински геноцид и престават да съществуват като племе. Оцелелите печенеги са заселени в Мъглен, Беломорска Македония, където образуват специален византийски военен отряд. През същата година Византия си възвръща пълния контрол над темата Придунавие (Паристрион). Печенеги са заселени още и в района на Българската гора, по „Диагоналния път“, където служат като охрана. До средата на XII век още се срещат сведения за сблъсъци на печенеги и преминаващи кръстоносци през този регион. През есента на 1122 г. прогонените от киевския княз Владимир Мономах остатъци от печенеги заедно с берендеи, узи, каи и други групи нахлуват отново в земите на юг от Дунава, но през пролетта на 1123 г. византийският император Йоан II Комнин ги разбива при Боруй (дн. Стара Загора), с което печенегите са отстранени

окончателно като политически фактор в историята на Балканите. Пленените печенеги са заселени в пустеещите земи край Средец, Ниш, Овче поле и Скопие като войнишко население.

След заселването им на Балканите и в Унгария печенегите са асимилирани от местното население. Според Йордан Иванов и Константин Иречек те оставят следи при формирането на шопите. Той свързва наименованието на шопите с печенежкото племе цопон. Според някои мнения печенегите и огузите са сред предците и на гагаузите. В миналото са изказвани и мнения, според които от приели исляма печенеги произхождат гаджалите в Делиормана. Изследователите намират печенежки следи в топонимията на различни страни – Румъния, Унгария, България, Сърбия, Украйна, Молдова, Словакия и дори Австрия и Полша. Някои от тях се приемат за сигурни, а други – за предполагаеми. Според някои тюрколози печенежкият език заедно с прабългарския и куманския е оказал по-дълбоко влияние върху българския език, отколкото турския, а в народните говори и в книжовния език „се крият много прабългарски, печенежки и кумански думи, нарочени за турски поради близки съответствия в турския език“.

Милен Петров

● **БИБЛИОТЕКА**

Сиу Берже е родена в Оверн, но живее в района Ла Паризиен, където се е сблъсквала челно с изграждането на вятърни турбини в селото на нейното семейство. По този повод е започнала разследване на необясними на пръв поглед явления в околната среда и сериозни проблеми със здравето при животните и хората, които изследва и доказва, че са причинени от въздействията на ветрогенераторите. Задълбочената ѝ работа, многобройните ѝ срещи с фермери и техните свидетелства разкриват грозни манипулации и човешки драми; разследването на различните интереси разкриват отблъскващото лице и алчността на вятърния бизнес, който няма задръжки и често работи с местната власт. Цялата събрана и споделена с местните жители информация съвсем естествено мобилизира обществеността и води до конкретни граждански действия и съвсем конкретни резултати. Четивото е нагледен и практичен пример за това, че опазването на природата, земята, стопанството и здравето на гражданите е тяхна отговорност, а защитата на техните права е постижима цел не някога, а днес, тук и сега.

Днес е точното време да се информираме и да действаме. Утре ще бъде твърде късно!

За да поръчате книгата, посетете сайта на vazdigane.bg или се обадете на 0887499224

През 2023 година ученици от различни възрасти имат възможност да се включат в два вида специално разработени детски и ученически лагери с високо образователен и възпитателен ефект в Исторически парк. Ежедневните дейности протичат под надзора и ръководството на квалифицирани спортни педагози, треньори и инструктори по видове спорт (езда, стрелба с лък, фехтовка и др.)

За въпроси и резервации

+359896612175 tsanko.kolev@ipark.bg

СЪЗДАДОХМЕ ТЕЛЕГРАМ КАНАЛ, С КОЙТО ИНФОРМИРАМЕ ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА ВЕТРИНО ЗА ВСИЧКО СЛУЧВАЩО СЕ ТУК. КОЙТО ИМА ИНТЕРЕС ОТ РАЗВИТИЕТО НА ОБЩИНАТА МОЖЕ ДА ГО СЛЕДИ, КАТО СКАНИРА QR КОДА.

ЗА ДА НИ ИМА

Можете да подкрепите свободното независимо издание „Красиво Ветрино“ тук:

BG41BPBI81701075963101

BIC: BPBIBGSF

Пощенска банка Юробанк България АД, Издател: „Блаженство“ ЕООД

БЛАГОДАРИМ ВИ!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884